

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 233

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Duminică, 22 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 841 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2-4
Decizia nr. 853 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000	4-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
479. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 841

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gabriel Stoicescu și Adrian Laurențiu Stoicescu în Dosarul nr. 3.978/312/2015/a2 al Judecătoriei Slobozia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.246D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.978/312/2015/a2, **Judecătoria Slobozia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gabriel Stoicescu și Adrian Laurențiu Stoicescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de restituire a taxei judiciare de timbru.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 45 alin. (2) raportate la art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit căroră când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se restituie jumătate din taxa plătită, încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, autorii excepției susțin că, în situația în care nu ar fi achitat taxa stabilită de instanță, ar fi fost într-o situație mai avantajoasă, întrucât, deși nu ar fi avut dreptul la restituire, neachitând în integralitate taxa datorată, ar fi fost în pierdere doar cu suma de 250 lei, suma achitată inițial, și nu cu suma de 629,27008 lei, jumătate din taxa achitată, la care au dreptul la restituire conform prevederilor legale criticate. Au mai arătat că sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată este dublată de sancțiunea pierderii a jumătate din taxa judiciară de timbru, indiferent de suma achitată cu acest titlu, deși judecătorul investit cu soluționarea cauzei nu intră pe fondul cererii de chemare în judecată, în faza de regularizare fiind efectuată o simplă

verificare de ordin administrativ a elementelor necesare pentru promovarea acțiunii.

6. **Judecătoria Slobozia** consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 480 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2014.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „*În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), e) și i) se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. h) se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești*”.

Prevederile art. 45 alin. (1) lit. d), e), f), h) și i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, la care textul de lege criticat face trimitere, au următorul cuprins: „(1) *Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în următoarele situații: (...)*

d) *când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă sau când reclamantul a renunțat la judecată până la comunicarea cererii de chemare în judecată către părți;*

e) *când, în procesul de divorț, părțile au renunțat la judecată ori s-au împăcat;*

f) *când contestația la executare a fost admisă, iar hotărârea a rămas definitivă;*

(...)

h) *când probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici;*

i) *în cazul în care participantul la proces care a fost recuzat se abține sau dacă cererea de recuzare ori de strămutare a fost admisă;*”.

11. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 457 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 14 octombrie 2019, Decizia nr. 264 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 6 iulie 2016, și Decizia nr. 283 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 20 iulie 2016).

13. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în anumite situații. Totodată, Curtea a observat că art. 45 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 face trimitere la dispozițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).”*

14. Referitor la art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, cu denumirea marginală *„Verificarea cererii și regularizarea acesteia”*, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că, prin aceste dispoziții legale, legiuitorul a dorit instituirea unei discipline procesuale tocmai pentru a garanta respectarea principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. În privința cererii de chemare în judecată, prin Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014, Curtea a statuat că procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al părâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, precum și la asigurarea celerității procesului, permițând astfel o bună desfășurare a judecării într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție. Curtea a mai reținut că instanțele de judecată sunt singurele competente să aprecieze, în concret, în ce măsură anumite lipsuri ale cererii de chemare în judecată au o suficientă gravitate pentru a justifica anularea cererii în procedura regularizării. În acest sens a se vedea Decizia nr. 583 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 18 noiembrie 2015. De asemenea, Curtea a statuat că anularea cererii de chemare în judecată reprezintă un act de dispoziție al instanței, în respectarea principiului legalității consacrat de art. 7 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Judecătorul are îndatorirea de a asigura respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părților din proces”* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 306 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 26 iulie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 193 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din data de 22 august 2018, paragraful 26).

15. Referitor la materia restituirii taxelor judiciare de timbru, prin Decizia nr. 283 din 10 mai 2016, precitată, paragraful 15, Curtea a reținut că o reglementare similară dispozițiilor legale

criticate se regăsea în cuprinsul art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, care cuprindea dispoziții referitoare la restituirea sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru. Asupra acestor prevederi de lege, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 432 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 3 octombrie 2005, prin care s-a reținut că *„textul art. 23 alin. (1) și (2) din Legea nr. 146/1997 cuprinde prevederi referitoare la restituirea sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, evitându-se astfel o îmbogățire fără justă cauză a statului, și acoperă o paletă largă de situații în care se restituie, în totalitate sau în parte, taxele judiciare de timbru”*. De asemenea, Curtea a constatat că, *„potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută de lege, astfel încât stabilirea cazurilor în care se restituie taxele judiciare de timbru este de competența legiuitorului”*.

16. Totodată, în jurisprudența sa în materie, Curtea a reținut că, în momentul în care justiția a fost investită cu judecarea unei cauze, mecanismul pe care îl presupun declanșarea și desfășurarea unui proces a fost deja pus în mișcare, ceea ce implică o serie de cheltuieli, uneori foarte costisitoare, astfel încât, având în vedere tocmai caracterul de serviciu public al justiției, aceasta nu poate fi investită în mod gratuit. În acest sens a se vedea Decizia nr. 432 din 13 septembrie 2005, precitată.

17. Prin Decizia nr. 264 din 10 mai 2016, precitată, paragraful 20, Curtea a statuat că judecătorul urmează să aprecieze care este cuantumul sumei care va fi reținută, corespunzător, în funcție de specificitatea cauzei și a activităților desfășurate până la momentul la care acesta constată că devine aplicabil vreunul dintre cazurile de restituire, integrală sau parțială, a sumei plătite de reclamant cu titlu de taxă judiciară de timbru. De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când timbrarea acțiunii este o cerință imperativă a legii, judecătorul nu poate soluționa o cerere fără a constata în prealabil valabilitatea efectuării plății taxei de timbru aferente valorii obiectului cererii de chemare în judecată (Decizia nr. 144 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 aprilie 2013).

18. În continuare, sintetizând criticile formulate prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că neconstituționalitatea dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a fost dedusă dintr-un pretins tratament discriminatoriu în privința restituirii taxei, instituit, pe de o parte, între justițiabilii care nu au achitat deloc taxa de timbru și justițiabilii care au achitat parțial taxa de timbru, iar, pe de altă parte, între justițiabilii care au achitat parțial taxa de timbru, dar în proporție diferită.

19. Prevederile art. 45 alin. (2), raportate la cele ale art. 45 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prevăd restituirea a jumătate din taxa plătită, având în vedere situația în care acțiunea a fost corect timbrată, iar motivul anulării este diferit de cel al netimbrării acțiunii. Cu privire la principiul egalității, Curtea a statuat, în mod constant, că acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, justițiabilii care au achitat taxa judiciară de timbru integral nu se află în aceeași situație juridică cu justițiabilii care nu au plătit taxa judiciară de timbru sau au plătit-o parțial, așa încât tratamentul juridic este diferit.

20. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerente reținute în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Stoicescu și Adrian Laurențiu Stoicescu în Dosarul nr. 3.978/312/2015/a2 al Judecătoriei Slobozia și constată că prevederile art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Slobozia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 853

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, excepție ridicată de Uniunea Columbofililor Profesioniști din România în Dosarul nr. 4.921/120/2018 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.126D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, domnul Gheorghe Gheorghiu, avocat în cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autoarei excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care susține că prin instituirea regulii referitoare la existența unei singure federații la

nivel național pentru o ramură sportivă se încalcă dreptul fundamental de asociere. Arată că autoarea excepției a fost înființată în temeiul Legii nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (Asociații și Fundații). De asemenea, susține că, pentru desfășurarea activității Uniunii Columbofililor Profesioniști din România, stabilită potrivit propriului statut, validat de instanța de judecată, nu este necesară dobândirea calității de structură sportivă și, implicit, a certificatului de identitate sportivă în sensul Legii nr. 69/2000, sens în care depune, în copie, Adresa înregistrată la Ministerul Tineretului și Sportului cu nr. 5.027 din 6 mai 2019, comunicată autoarei excepției.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și arată că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează modificarea prevederilor de lege supuse controlului de constituționalitate. În subsidiar, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece regula existenței unei singure federații naționale pentru o ramură sportivă nu contravine dispozițiilor art. 40 din Constituție privind dreptul de asociere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.921/120/2018, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000. Excepția a fost ridicată de Uniunea Columbofililor Profesioniști din România într-o cauză având ca obiect dizolvarea unei persoane juridice.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece prin instituirea unei singure federații sportive naționale pentru o ramură sportivă se încalcă libertatea de asociere, dispozițiile legale criticate interzicând existența și funcționarea altor federații sportive naționale deja existente în momentul apariției acestei legi decât federațiile sportive naționale de ramură sportivă ce urmau a se înființa. Se susține încălcarea art. 16 din Constituție, deoarece dispozițiile legale criticate nu recunosc drepturile federațiilor deja existente la data apariției Legii nr. 69/2000 și dispun în mod abuziv nulitatea actelor constitutive de înființare sau modificare. Se mai susține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece dispozițiile legale criticate nu sunt clare, precise, previzibile și accesibile. Se arată că, potrivit dispozițiilor legale criticate, Uniunea Columbofililor Profesioniști din România, constituită cu 16 ani înainte de adoptarea Legii nr. 69/2000, membră a Federației Columbofile Balcanice, nu mai poate funcționa. Structurile Uniunii, în care activează peste 5.000 de membri, organizați în 132 de asociații (cluburi), reprezentând peste jumătate din numărul columbofililor din România, provenind din 20 de județe ale țării, se află în afara legii, ceea ce este de neacceptat.

7. **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale invocate, respectiv art. 1 alin. (5), art. 16 și art. 40 din Constituție. Pentru desfășurarea activităților sportive, legiuitorul a instituit un cadru legislativ aparte, care să asigure o organizare și funcționare unitară. Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unui nivel înalt de performanțe sportive, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale, cei care doresc să practice aceste activități cu titlu profesional fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta.

8. Deși activitățile sportive pot fi îndeplinite atât cu titlu profesional, cât și în scop recreativ, exercitarea lor trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, în conformitate cu reguli prestabilite, a căror respectare trebuie asigurată inclusiv prin aplicarea unor măsuri coercitive, rațiuni care au impus constituirea unor structuri organizatorice unitare și prohibirea constituirii în paralel a altor structuri destinate practicării acelorași activități, fără suport legal. O atare soluție legislativă nu poate fi calificată însă ca venind în contradicție cu dreptul de asociere. De altfel, Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că dreptul de asociere se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autoarei excepției, înscrisul depus la dosar de avocatul autoarei excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 36 alin. (2) și (4) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, având următorul cuprins: „(2) Pentru o ramură de sport se poate constitui, în condițiile legii, o singură federație sportivă națională.

[...]

(6) Înființarea federațiilor sportive naționale sau modificarea statutelor și a actelor constitutive ale acestora, fără respectarea dispozițiilor alin. (1) și (4), este nulă de drept.”

13. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 40 privind dreptul de asociere.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 36 alin. (2) și (4) din Legea nr. 69/2000 stabilesc regula unicității unei federații sportive la nivel național pentru o ramură de sport și instituie sancțiunea nulității de drept în cazul înființării sau modificării statutelor și actelor constitutive ale federațiilor sportive naționale fără respectarea dispozițiilor legale referitoare la obținerea avizului Ministerului Tineretului și Sportului.

15. Totodată, Curtea reține că, în concepția legiuitorului, „educația fizică și sportul sunt activități de interes național sprijinite de stat” [a se vedea art. 2 alin. (1) din Legea nr. 69/2000], iar statul recunoaște și stimulează acțiunile organizatorice și de promovare a educației fizice și sportului, desfășurate de autoritățile administrației publice și, după caz, de organismele neguvernamentale de profil în învățământ, în structuri ale apărării naționale, ordinii publice, siguranței naționale, în sănătate, în societăți comerciale, precum și în alte sectoare ale vieții sociale, potrivit reglementărilor legale. În același timp, conform art. 35 alin. (1) și (2) din aceeași lege, federațiile sportive naționale sunt structuri sportive de interes național și persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, apolitice și fără scop lucrativ. Opțiunea legiuitorului pentru stabilirea regulii unicității unei federații sportive la nivel național pentru o ramură sportivă este justificată prin prisma atribuțiilor principale pe care o asemenea structură sportivă le are, potrivit art. 37 din Legea nr. 69/2000, printre care: elaborarea strategiei naționale de dezvoltare a ramurii de sport și controlul aplicării acesteia de către membrii afiliați; organizarea, conducerea, controlul și supravegherea activităților și competițiilor sportive oficiale la nivel național, în baza statutelor și a regulamentelor adoptate; organizarea și coordonarea întregii activități a arbitrilor pe ramuri de sport, privind formarea, perfecționarea continuă, clasificarea și promovarea acestora, pe baza unui regulament propriu de funcționare; elaborarea și realizarea planurilor de pregătire și de participare a sportivilor de performanță români din cadrul

reprezentativelor naționale la competițiile internaționale; exercitarea puterii disciplinare în termenii prevăzuți de prezenta lege și potrivit statutelor și regulamentelor proprii; organizarea sau tutelarea competițiilor oficiale cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României, cu avizul Ministerului Tineretului și Sportului; colaborarea cu Ministerul Tineretului și Sportului, cu Ministerul Educației și Cercetării și/sau cu instituțiile din structurile acestora pentru formarea și perfecționarea specialiștilor din domeniul sportului; asigurarea reprezentării României în competițiile sportive și în organismele internaționale la care sunt afiliate.

16. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că dreptul de asociere cuprinde posibilitatea cetățenilor de a se asocia, în mod liber, nu numai în partide politice și sindicate, ci și în alte tipuri de organizații, ligi și uniuni, cu scopul de a participa la viața politică, științifică, socială, culturală, sportivă sau de a-și realiza o serie de interese legitime comune (a se vedea în acest sens Decizia nr. 4 din 10 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 24 martie 1993). De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că dreptul de asociere se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 2 din 13 ianuarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 18 februarie 1993).

17. În consecință, Curtea constată că stabilirea unor reguli specifice privind federațiile sportive la nivel național pe care legea le prevede din necesități de organizare și funcționare unitară a activității sportive dintr-o anumită ramură nu afectează, prin conținutul lor, dreptul fundamental de asociere. De altfel, Curtea observă că, în acord cu dispozițiile art. 40 din Constituție, prevederile art. 2 alin. (6) din Legea nr. 69/2000 stabilesc că statul recunoaște și garantează persoanei fizice și juridice dreptul la libera asociere în scopul constituirii structurilor sportive, iar art. 21 alin. (2) din lege dispune că dreptul la libera asociere, în scopul constituirii unei structuri sportive, este un drept al persoanei fizice sau juridice.

18. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea nr. 69/2000, față de prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, este de observat că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 102 din 31 octombrie 1995, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 11 decembrie 1995, și Decizia nr. 35 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996), principiul egalității în drepturi a cetățenilor poate fi invocat de o persoană juridică numai în situația în care, datorită unui tratament juridic diferențiat promovat față de aceasta, regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii sau a autorităților publice, sau în situația în care, prin intermediul persoanei juridice, cetățenii își exercită un drept constituțional, cum este dreptul de asociere.

19. În prezenta cauză, autoarea excepției susține încălcarea principiului egalității în drepturi prin prisma unei pretinse discriminări între federațiile sportive constituite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 69/2000 (9 august 2000) și cele constituite ulterior acestei date. Or, sub acest aspect, critica apare ca neîntemeiată, având în vedere dispozițiile finale și tranzitorii ale actului normativ evocat, care, prin art. 94, au stabilit că „în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi structurile sportive existente se vor reorganiza potrivit prevederilor acesteia”. Prin articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 240/2000 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 94 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, termenul menționat a fost prorogat la data de 31 decembrie 2001.

20. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea observă că prevederile de lege criticate, interpretate în ansamblul cadrului normativ privind educația fizică și sportul, stabilit prin Legea nr. 69/2000 și Regulamentul de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 14 septembrie 2001, au un conținut clar, precis și previzibil, de natură să permită destinatarilor să își adapteze conduita, astfel încât să se conformeze regulilor stabilite. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție privind exigențele de calitate a legilor nu au fost încălcate.

21. În fine, Curtea precizează că analiza validității statutului/actului constitutiv al unei asociații constituite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 69/2000 implică aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii, ceea ce excedează controlului de constituționalitate, fiind de competența instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Uniunea Columbofililor Profesioniști din România în Dosarul nr. 4.921/120/2018 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și constată că prevederile art. 36 alin. (2) și (6) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017

Văzând Referatul de aprobare nr. SSHM 422 din 22.03.2020 al Agenției Naționale de Programe de Sănătate din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile:

— art. 26 din anexa nr. 1 la Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României;

— art. 51 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 și 223 bis din 31

martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, punctul 4 „Bugetul alocat programelor naționale de sănătate publică aprobate pentru anul 2020”, se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Bugetul alocat programelor naționale de sănătate publică aprobate pentru anul 2020

mii lei

PROGRAMELE NAȚIONALE DE SĂNĂTATE PUBLICĂ	Buget de stat	
	Credite de angajament aprobate pentru trimestrul I 2020	Credite bugetare aprobate pentru trimestrul I 2020
I. Programul național de boli transmisibile, din care:	169.954	114.628
Programul național de vaccinare	93.601	38.275
Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare	6.858	6.858
Programul național de supraveghere și control al infecției HIV	64.323	64.323
Programul național de supraveghere și control al tuberculozei	4.944	4.944
Programul național de supraveghere și control al infecțiilor nosocomiale și monitorizarea utilizării antibioticelor și a antibioticorezistenței	228	228
II. Programul național de monitorizare a factorilor determinanți din mediul de viață și muncă	470	470
III. Programul național de securitate transfuzională	10.000	10.000
IV. Programele naționale de boli netransmisibile, din care:	22.229	22.229
Programul național de depistare precoce activă a cancerului de col uterin	2.546	2.546
Programul național de sănătate mintală și profilaxie în patologia psihiatrică	477	477
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	12.885	12.885
Subprogramul de transplant de celule stem hematopoietice periferice și centrale	4.077	4.077
Subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer	1.580	1.580
Programul național de evaluare a statusului vitaminei D	417	417
Programul național de tratament pentru boli rare	183	183
Programul național de management al registrelor naționale	64	64
V. Programul național de evaluare și promovare a sănătății și educației pentru sănătate	303	303
VI. Programul național de sănătate a femeii și copilului	4.266	4.266
Total buget programe naționale de sănătate publică aprobate pentru trimestrul I 2020	207.222	151.896
MS — acțiuni centralizate nerepartizate	515.129	570.455
Reținere 10%	80.262	80.262
TOTAL BUGET AN 2020	802.613	802.613”

2. În anexa nr. 2, la capitolul I „Programele naționale de boli transmisibile”, titlul I.2 „Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare”, litera C „Activități”, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Activități desfășurate la nivelul unităților de specialitate pentru identificarea virusului 2019-nCoV:

4.1. testarea de laborator prin metoda RT-PCR a persoanelor suspecte de infectare cu virusul 2019-nCoV, stabilite prin metodologia de supraveghere a Sindromului Respirator Acut Sever determinat de noul coronavirus COVID 19, elaborată de Institutul Național de Sănătate Publică, prin Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile.”

3. În anexa nr. 2, la capitolul I, titlul I.2., litera E „Indicatori de evaluare”, punctul 1 „Indicatori fizici”, subpunctul 1.3 „pentru unitățile de specialitate care realizează testarea RT-PCR pentru identificarea virusului 2019-nCoV” se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.3 pentru unitățile de specialitate care realizează testarea RT-PCR pentru identificarea virusului 2019-nCoV:

1.3.1. număr testări RT-PCR pentru identificarea 2019-nCoV efectuate: 30.000;”

4. În anexa nr. 2, la capitolul I, titlul I.2, litera F „Natura cheltuielilor eligibile”, punctul 8, după subpunctul 8.10. se introduce un nou subpunct, subpct. 8.11., cu următorul cuprins:

„8.11. serviciul de testare RT-PCR a persoanelor suspecte de infectare cu virusul 2019-nCoV se finanțează de Ministerul Sănătății, respectiv se decontează de către direcțiile de sănătate publică la un tarif de 200 lei/ testare RT-PCR efectuată pentru identificarea virusului 2019-nCoV în baza cererilor fundamentate ale unităților de specialitate, certificate pentru realitatea și regularitatea datelor, însoțite de borderoul centralizator al serviciilor realizate și raportate.”

5. În anexa nr. 2, la capitolul I, titlul I.2., litera G „Unități de specialitate care implementează”, la punctul 4 „unități de specialitate care dețin în dotare echipament medical pentru efectuarea testării RT-PCR pentru identificarea virusului 2019-nCoV”, după subpunctul 4.10. se introduc nouă puncte, punctele 4.11.—4.19., cu următorul cuprins:

- „4.11. Institutul de Pneumoftiziologie «Marius Nasta»;
- 4.12. Institutul Clinic Fundeni;
- 4.13. SYNEVO ROMANIA — S.R.L.;
- 4.14. SANADOR — S.R.L.;
- 4.15. REGINA MARIA;
- 4.16. GENETIC LAB — S.R.L.;
- 4.17. Institutul Oncologic «Prof. Dr. Ion Chiricuță» Cluj-Napoca;
- 4.18. Institutul Regional de Oncologie Iași;
- 4.19. Universitatea de Medicină și Farmacie «Iuliu Hațieganu», Cluj-Napoca.

NOTĂ:

Unitățile de specialitate care realizează testarea RT-PCR pentru stabilirea diagnosticului de Sindrom Respirator Acut Sever determinat de noul coronavirus COVID 19 au obligația de a asigura prelucrarea probelor recoltate de către personalul de specialitate din cadrul: direcțiilor de sănătate publică, serviciilor de ambulanță județene, Serviciului de Ambulanță București-Ilfov sau din cadrul unităților sanitare, după caz, conform metodologiei de supraveghere, pe baza arondării teritoriale realizate de către Institutul Național de Sănătate Publică, prin Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică, furnizorii de servicii medicale, precum și instituțiile publice nominalizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul Sănătății,
Horațiu Moldovan
secretar de stat

București, 22 martie 2020.
Nr. 479.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

